

प्रवेश सं० 10-29

विषय: धर्मशास्त्र

क्रम सं०

नाम निर्देशिका टीका

ग्रन्थकार

पत्र सं० 2-93

अक्षर सं० (पंक्तौ) 89 पंक्ति सं० (पृष्ठे) 9

श्लोक सं०

आकार: C-9x3.50

लिपि: दे.ना.

आधार: 370

वि० विवरणम् अध०

12182

दि. 9.5.59

बी० एस० यू० पो० — 99 एस० सी० ई० — 1851 — 40 000

दि. १५८१

श्री २५२५० १० १० १२००

दिनत्रयमितिहासोक्तैः। अतः परं षष्ठ्यमासोत्तरं सप्तममासमारभ्य सति वरप्रसववत्तदशा हादिस्व
नात्फक्तमाशौचं स्यात्। अतदुर्द्ध्वस्वनात्कृतासा माशौचमिष्यतरति स्मराणात्। अतदुर्द्ध्वप्रसवोद
शाहं सूतकं नवेदिति मीमांसकैश्च। इदं पूर्वोक्तं चातुर्वर्ण्यस्य तुल्यं भवति। न कश्चित् त्वं कृतो विशेष
षः। न केवलमिदमेव तुल्यं वयसि वयोवस्था विशेषनिमित्तकमप्याशौचं प्रोच्यते। अव्यवहितं द्वितीय
श्लोकेनोच्यते। तदपि चातुर्वर्ण्यस्य तुल्यं भवति। केचित्तु वयोवस्थानिमित्तकमाशौचं चातुर्वर्ण्य
स्य तुल्यं भवति। चिन्त्यः पूर्वोक्तमप्याशौचं वयोवस्थानिमित्तकमेवेति पूर्वोक्तमपि प्राप्यते। गर्भाष्ट
मेषु मेवाद्ये ब्राह्मणास्योपनायमिति वचनात्। एवं च भवतीत्यस्य पूर्पयाख्याने आह तावाक्यमे
दरति। इषणामिति वदन्ति। तत्रापि गर्भधारणामाणवयोगानायांगर्भाष्टमइति तावद्व्यतः। तन्मा
ष्टमइति च स्यात्। अष्टमइत्यनेन गर्भतः प्राप्तेः। अस एव वाक्यमेदोपि निरस्तं। वाक्यमेदोपि निवेदेद्

शौचांतरादेयदिशिभुजगानं नालवधुर्दुर्कालेनिःप्राणोनिःपतेहाजननजनितमाशौचमस्त्विकरुतं॥ प्राणमिच्छेद ३
 नास्ते निधनमुपागतस्त्यग्हेतोवशुद्धिः सर्वेषांस्मृति काषास्त्रिहवसकलकेप्रेतशुद्धिस्तुमधश। जन्मा ३
 घाताः तदपि वेदेव कुरभावात् लो। किं कस्य लेवासमेरस्य हृषके त्वे घटं पटं चानयेति वा सप्रयो
 जो न स्यात् तस्मात् पूर्वो हे वय्याया ज्ञापसीति रिक्॥१॥ पूर्वोक्तश्लोकेन त्वजात्यक्रमाशौचमिति
 मित्रविशेषेणापवादविजन्माशौचमयेनालवधुर्दुर्कालेनोदरस्तद्वर्तुत्रां औदश्यादेरनेपदिशि
 शौचालस्यः अत्रपुंस्त्वमविवक्षितं नश्वनाशोमरामिति यावत् नचेतभवेत् वा अथगानिः प्राणा
 प्राणार्हितोवातिः पतेन्नदानननजनितसाशौचं दृष्ट्या शौचमित्यर्थः कृत्स्नं संपूर्तमस्त्विकरुतं
 सतकेभूतकंचेत्स्यान्मृतकेत्वथसूतकतं त्राधिहृत्यमृतकं शौचं कुर्यान्नसूतकमित्यंमिरोवचना
 छायाशौचेनवातत्रिवृत्तिः नचेवमंमि रोवच नव्यर्थमिति चेत् न आशौचविशेषे पते। तथाहा
 तोपि जातमतेमृतजातेवासधिप्रनादशाहमिति तयापारस्व्ये तोपि अतः सूतके चेदेत्या नहा
 शौचमिति यदुदरुद्विस्तुवचनं जातमतेमृतजाते वा कुलस्यपयः शौचमिति तस्यावाभिप्रायं

एम ३

ननु प्रसवाभिप्रायं पूर्वोक्तवचनविरोधापत्तेः। अतएवाहशंखः। प्रामाण्यमकराणां तस्यः शौचमिति
 तथापारस्व्येपि गर्भेऽपि विपत्तिः स्यात्तदशाहं सूतकमवेत् पुन्यतं चैवं संपिण्डानां प्रसवाशौ
 चमिति तस्य विद्यमानत्वात् न चैवं सूतकतां नमिमित्रं तातेत द्वात्रिमित्रमिति उच्यते तातेत तमि
 त्रं ननु विपरीतं अथयादशाहोत्तरमपि तज्ज्ञाने रशाहसूतकापत्तेः चेद्यदिनामिच्छेदनायाकूप
 र्वे निधनं मरणमुपागतस्तत्तस्मी सर्वेषां पित्रादीनां अहेतोवशुद्धि रशाहं दृष्ट्या शौचमित्यर्थः। सू
 तिकायामातुं सकलं। केदशाहमित्यर्थः प्रेतशुद्धिः प्रेताशौचं तस्य घस्तानमात्रे तोवचु द्वि
 त्यर्थः। तथाच दृष्टम्। मुनीव नृजातो वचनाच्च सद्यः शौचात्तजोत्रिणारतिसद्यः शौचविधान
 नमग्निहे। त्राघर्षमिति विज्ञानेऽप्युः वयं त्वत्पदिगच्छति मातुः शुद्धि रशाहेन सद्यः शौचात्स
 णा त्रिणाहं हस्यते तोवचनाच्च उशावाशौचाभिप्राये तोतिवदामः। न उयावर्धं न कृति घतेनालं

नावना प्रोति सूतकं छिन्नेनालेततपश्चात्सूनकं तु विधीयत इति जैमिनिवचनादशौचप्राप्ति
 रिति चेत्ससं वचनेन बाधात् इदं च दशाहाद्याशौचप्राप्तिविषयः अत्र च नाल्लेख्यमावादशौ
 चाप्राप्तौ वचनेन त्रिंशद्विधीयत इत्यविरोधः ॥ शाल्वेतिमितविशेषादशाहाद्याशौचापवा
 दमभिधायेदानीं वक्ष्ये वयोवस्थाविशेषात्तापवादमाह नामतः नामकारणाकालदकारशा
 हादिति यावत् प्राक्परोत्तेमते स्नानं कैचित्तु नामकारणाक्रियान्तरिति वदन्ति तत्र ये
 षां कुक्ष्यमर्मे उपनयने न संस्कारकारणोच्चास्नादिना वा तथात्वे उपनयनपर्यंतमपि
 स्नानोपपत्तेः तथा दशनजननतोऽर्वाकुनामकारणोत्तरमतेऽग्निदग्धैः हः अहो एतन्मदग्धे
 त्वनापि दशनजननपर्यंतमपि द्वादश एवः अत्र दाहस्य वैकल्पिकत्वात् नाविवर्षस्याक
 तव्यावधि वैरुदकक्रिया जानदत्तस्य वा कुर्यान्नाग्निवापि हृते सतीति मनुस्मरणान् ॥

राम

४

अदंतजातेवालेष्वेतत्तद्यप्यवनास्याग्निसंस्कारेनोदकक्रियेति विष्णुः ॥ एतच्चाग्निसंस्का
 राभावेऽसतितस्मिन्ममः अदंतजातेतनये शिशोर्वाभ्यर्च्यते तथाऽसपिंडानुसर्वधामहोवात्र
 मशौचकंमिति ॥ तदुपरि दंतजनने ॥ त्र्यंशव्यपपयं तं चोत्तरय्येऽह्न्यचूडेदिनमहोवात्रमिह
 र्प्यः तथा च विष्णुः दंतजाते त्वह्न्यचूडेऽप्यह्ने ॥ त्रिंशत्तु द्वितीयां सद्योलेह्यतश्चूडेऽनुत्रिंशत्तमेव
 चूडाकाराकालं क्तु-रूपाकर्म द्विजातीनां सर्वेषामेव धर्मतः ॥ तत्र यामेऽष्टे तृतीये वा कर्तव्यं
 ति चोदनादिति स्मरणात् ॥ यस्मात्तथा हृतश्चूडेऽह्न्यचूडेऽह्न्यचूडे वा अवातादुपतपनपर्यंतं
 वर्धयिष्ये त्रिदिनमेव ॥ त्रिंशत्तमावतादेशादिति पातवत्कर्म हेः इदं च पूर्वोक्तं जातेऽसपिंडाना
 माशौचं ननु मातापित्रोः तेषोऽस्माह माताजननी तयोः पुत्रेऽत्र पुंस्त्वमविचक्षितः अदशनेनि

4

इतिपिसमक्षेपेतिविरात्रमिष्यः। अत्रचसपक्षमितिबदताबालस्याति क्रीडांशौचंनास्तोत्रिच
 नितोऽपनीतेतु विषमंरस्मिन्नेवातिव्याघ्रणोक्तैः। तेषाचकश्यपः बालानामदेतजातानो
 विरात्रेतामुद्दिशितिवैजिकापिसंख्यादुक्तं व्याघ्रंअहमितिस्मरणाच्च अत्रापेनिर्गलिता
 र्थप्रक्रानामकराणात्सद्यःशौचंतद्वृक्षपवालादुद्धृतैःततः प्राक्अतिसंस्कारेएका
 हः। अन्यथास्नानमेवदेतोसत्युनंतरंप्रथमवर्षचूडकराणाच्च अत्रापेनिर्गलिताथः। प्रा
 क्रानामकराणात्सद्यःशौचंतद्वृक्षदेतोसतः प्राक्अतिसंस्कारेएकाहः। अन्यथास्नानमेव
 देतोसुनंतरंप्रथमवर्षचूडकराणात्सर्वमेकाहः। प्रथमवर्षाद्वृक्षकृतचूडस्यविवर्धयंतैअ
 हंतृतीपवर्षचूडकराणात्तैववर्षत्रयपर्यंतमेकाहः। तर्षत्रयोत्तरंकृतचूडस्यकृतचूडस्य राम
 वे। पनपनपर्यंतैअहंतुपनपनोभरं ब्राह्मणादीनां दशाहदिकमिति एतच्चसधितानामेव ५

पित्रोस्तनामकराणात्सर्वस्नानमेवततुत्तरंसंन्निधौ उपनयर्धतं कृताकृतचूडस्यविरात्र
 मेवेति ३। पक्षान्तरेताप्याशौचमाहकुर्नद्विवर्षे। संनेमतेवेत्तमातृसहोरातां दशाहमा
 शौचं तथावर्षेण्यगम्येप्रेतेमातुर्दशाहंजातेउभयोः कृतेनाग्निसेदतातांवेति एकप
 क्षपक्षारहदशाहरूपेऽधिकेविषयेअस्यशत्वमेवाशौचंनुविरात्रमेवेत्तपः। मुनद्विवर्षेप्रेते
 मातापित्रोर्वनेतौषामितिस्म संतादर्शनाच्च इदंपक्षद्वयेपूर्वोक्ताशौचेनविकल्पतेतत्रपूर्व
 स्पेवत्ताद्येनपुचारादेनस्यवशिष्टानादनत्वात्पुचाराः। स्त्रीषुवयोर्वस्यविशेषाः। शौच
 पुत्रादौनाहतातिःसधितुः। स्त्रीषुकन्यासुम तासुविपुरुषविषयेण। वत्रिपुरुषनाम
 काराणाद्वर्ध्यादौकायौलकोनात्सर्वस्नानेनमुह्येतसापिप्रचकन्यमात्रिपुरुष
 पर्यंतमेव तथाचवसिष्ठः अप्रहानोत्तुस्त्रीपुरुषीवितायतदिति अक्षुगपोत्तुलन्यापोस

यः शौचं विधीयत इत्यापत्ते बस्य राणात् रूपा ने तां वाग्दन्तः अर्वाक् पूर्व अत्रा अत्रोपवेशात्
 स्नतत्ताति पूर्वोक्तेना न्ययः अत्र स्नतकन्यासु बालेषु च विशेषनमिति यावत् लब्धोक्तेः वाग्द
 नोत्तरं उपनयनात् विवाहात् पूर्वमर्ह गोत्रं परिहोतुं गोत्रं स्ववं पितृगोत्रं विमिदितैः शुद्धैः
 स्त्रीणां मसं दूतानेन अत्रा बुद्धं सिद्धं वाः यथोक्ते नैव कल्पेन मुह्यति तु सारभयरति
 मन्तुक्तेः वाः पतिपत्त्याः सनाभयः पितृपक्षः सपिंशः यथोक्ते नैव कल्पे न निर्हृतं रूपा
 नालुत्रिणा बुद्धिपिष्यते इत्यादि नोक्तेन त्रिरात्रेण पुनर्दशाहारिरूपेणोति विज्ञाने शु
 रोवाभययोः वा तु यथोक्ते नैव कल्पेन पूरकानां त्रिरात्रा बुद्धिपिष्यते इत्यादि नोक्तेन
 अत्रेण पुनर्दशाहारिरूपेणोति कर्हि उक्तेः कल्पः अत्रा बुद्धिपिष्यति वाः अपत्रिरात्रेणोति वि

एम
 ६

नमस्यावपि ब्रह्मनिशा दशाहानि पक्षमासे वर्णाः क्रमेण शुचय उच्यन्ते कश्चिद् नृत्तिलुपसं वा न प्रस्थेयतो ५
 कोपममि कुलजे पंडके नास्वः स्याद्यो विज्ञा विप्रशुभे मन्त्रे ब्रह्मनिशा दशाहानि पक्षमासे वर्णाः ५
 मुह्यतीति पश्यामः अत एवाहमर्ह विः वारि पूर्वप्रदत्ता तु यानेव प्रतिपादिता अस्मृता तु सा ते
 या त्रिरात्रं मुभयोः स्मृते जातवाग्दन्ताः जातकन्या च नातत्रि रात्रमित्यर्थः उभयोः पविषिष्य
 दं योः विवाहो तर्ह्युपितप्य दैसापि येनास्ति स स्मृता स स्त्रीरूपा शौचं पितृपक्षे रति निष्क
 क्तेः पितृपक्ष इति वदता पितृत्रोर्मवत्येवेति गम्यते ॥ ४॥ चतुर्वर्ती साधारणी बुद्धि मुक्ता
 वर्ता वि शेषिता शौच विशेषमाह न न्यो वि ज न्य निज न नाशौचे उपेत एव स्वेति शौचे
 तो उपनीतं तस्य मृत्योचसं ति उपनीतमरणो रसर्थः वर्ता वा सता दृव विदूषाः क्रमे
 ण दशा निशा दशाहानि पक्षमासे मशुचयः स्मृता उचितं पाकय तद्धि नशूशूषा रिको
 तिसंशूद्रा जाति ४ पक्षमशुचिः तथा च दत्तः ॥ मुह्येति प्रोदशाहेन द्वादशाहेन मृमिपः वि
 श्यः पच दशाहेन शूद्रा मासेन मुह्यतीति तथा पातवल्कापि दं वि पक्ष दशाहानि विशः

पचदशैव कुत्रिंशदिनिशूदस्य तर्ह्यन्याप्यति नरति न न्येवं स्मृतं तरेषु द्वात्रिंशदीनां द
 शाद्वाद्यौ च पद्मापि तिष्ठति ते पद्मा द्वात्रिंशत्कदशो ह न स्वकर्म निरतः शुचिः। तथैव द्वा दशा
 हेनवैश्वः शुद्धि म्वा मुपात्तं पितृपराशः। शा तातपो पि एकादशाद्वा ज न्येवैश्वो द्वादशो ह
 ह न स्वकर्म निरतः। मेस्तथा ऋ ऋ शितिरात्रे तांशु द्य ते मृतसूत के तथा वसिष्ठो पि पं
 चदशा त्रेता राज न्यो विंशतिरात्रे ता वैश्वरति। अंगिरा अपि सर्वेषामेव वर्णा नां सूतके न
 त के तथा दशाशुद्धिरेतेषां पितृशा तातपोः वृवीत् नैष दोषः। विद्यातपसे। स्तारतम्ये
 न व्यवस्था तथा वदवर्णा मेव वर्णा नां सूतके मृतके तथा द वलः। चत्वार्यधीत वेदानां
 महत्या शौचमिष्यते वेदाग्निपुक्तविप्रस्य अहमा शौचमिष्यते एताभ्यां श्रुत फलस्य दिन
 मेव विधीयते एते साकं कर्मयुक्ता सद्यः भुवि रसंशयः। एतेर्क तस्या तस्त द्वादशैकादश

दश वैश्वस्यैव पंचदशाद्वादशैव का दशक मात अर्ह मा संतु शूश्रूषशूदस्या शौचमिष्यतर निय
 धाप्य तस्य व्यवस्था कृता तयापि वृत्तत्वा ध्या य साये समघ संकोचं न तथे त्पक्रम्य एकाद्वा
 दशाः शुद्धोद्दिष्टे वेदसमन्वितरति बोक्ता कलौ फले मान्धर्मा न्वर्ज्याना दुर्मनीषिता इति
 स्मृतं तं रातनाती वेतस्य व्यवस्था दर्शनमुपयोगीति नेह प्रपंच्यते श्लेवपनसि धत्वा मूलकारो
 पिमुत्वं प्रचरदवस्य मेव पक्षे पमित्वात् अतएव मनुः शुद्धोद्दिष्टो दशाहेन द्वादशा हेन भू
 मिपः वैश्वः पंचदशाहेन शूद्रो मासेन शुद्धोद्दिष्टो हस्यतिरपि। द्वात्रिंशो द्वादशा हेन शुद्धोद्दिष्टो
 मृतसूतके वैश्वः पंचदशाहेन शूद्रो मासेन शुद्धोद्दिष्टो तया द्वात्रिंशो द्वादशा हेन द्वात्रिंशो
 तोम विवर्ति तिः। द्वात्रिंशो द्वादशा हेन वैश्वो मासाह मेव च ऋ रक्त मास मासीत नि त्तकर्म विव
 र्ति त्तरति अत्र हो मत्रर्तने स्मा त्र हो पविष्य पं तथा वपातु वत्स ४ वैतानो पासना कायाः

पाश्चात्त्योदनात् अत्र च श्रुतिचोदनादिति वदतास्मात् किं पातोरासनादीनामनुष्ठानं
 धन्यते अतएव व्याघ्रादः स्मार्तकर्मपरित्यागादहो न्यत्र सतकेः श्रोते कर्मणि तत्कालं स्ना-
 तः शुद्धिमवाप्नुयादिति कथं श्रुतिचोदितमिति चेत् इत्युपावज्जीवमग्निहोत्रं नु पुण्यादिति
 वैतानिकानां तथा अहरहः स्नातृर्वाक्यार्थं त्रिभावेकेन चिदाकाष्टादिनेति श्रुत्या होमोपि स्या-
 तत्रो विहितः पद्यपि अहरहः इति वैश्वदेवप्रकरणोदमिति तं तथापि होमत्वा विशेषादेषा
 सन होमोपि तेषां आग्निं स्पृष्टो मां र्थं श्रद्धिं स्नात्वा लिकी स्यता पंचपत्तामकुर्वीत इत्यु-
 क्तः पुनरेव सति वैश्वदेवप्रकरणोदमिति तं तथापि होमत्वा विशेषादेषा सन होमोपि त-
 पश्चात् श्रुत्या स्पृष्टो मां र्थं श्रद्धिं स्नात्वा लिकी स्यता पंचपत्तामकुर्वीत इत्यु-
 क्तः पुनरेव स-
 ति गोपिलोक्तेश्च पावसां कालेनाग्निहोत्रनिष्पद्यने तावदेव सुद्धिर्न तत्परिपेठीन सिरा-

एम
 ८

११ जनाछेदबोधितः।

नित्यानिनिवर्तित्वे तावज्जालाग्रौ चैकेरिति नित्यानिनिवर्तनमित्यविशेषेणावश्यकानां नि-
 त्यनैमित्तिकानां विवृतौ प्रसक्त्यापेक्षानवज्ञमित्यग्नित्रयसाधारण्यकानां पयुदासः पुनस्त्यो-
 पि संख्यामिच्छि च होमेषावज्जीवं समायपयेत् न त्यजेत् सतके वापित्यनैमित्तिकारांतिहो प्रस-
 क्त्यापेक्षानवज्ञमित्यग्नित्रयसाधारण्यकानां पयुदासः पुनस्त्योपि संख्यापन्नमस्कुर्वादिति
 पेठीनस्य त्वेष्टमत्सो चारणास्पमार्जनादि संवेष्टपि सिद्धत्वादेतौ विशेषविधानं वाचिका मिप्रायं
 काम्यानां पुनः सौवाभावादननुष्ठानेऽन्यदवमनुः प्रकृते ताग्निभुक्तिपादिति अग्निभुक्तियान-
 प्रसूहेदित्यनग्निसाध्यानां पंचपत्तादीनां निवृत्तिः अतएव सर्वत्र होमं तत्र प्रकुर्वीत युक्तात्वेन
 सेनवापि च पत्ताविधाने नुन कुर्वात्यत्यजमनोऽविप्रोदशाहमासीत वैश्वदेवविवर्तित-
 क्तो वैश्वदेवस्तत्र ताभिप्रायेतोति व्येयं यतु साशालिनोक्तं स्यापंचमहायज्ञाने

कस्मृतिकर्मचतमधेहापपेदेवआशौचोतेतुभक्तिपेतितद्याचिकसंभ्याभिप्रां ॥ १ ॥ पुमि
 तिमाधः। पत्युनर्हितीयंजावालंरानंप्रतियहोहोमस्वाध्यापश्चनिवर्ततरतितस्मा ॥ तवै
 श्वदेवादि विषयातदपेनिर्गलितार्थः। स्नानं हत्वा अग्निहोत्रहामस्तुभवत्येवः स्नातं वैश्वदेवादि
 नमं वत्येवः संभ्यालब्ध्यातामानसीभवत्येवः औपासनहोमस्तुकारयेत्तनुकुपीतः अतएव
 वृत्तस्पतिः। सतकेमनकेचैवशक्तौआहुभोजनेप्रवासादिनिमित्तेषुहावयेत्तषुहावयेत्तठ
 हापयेत्-अन्यएतानिकुयुरितिपेठीतस्फुक्तेः-नथाज्ञातकलोपीपिस्तुतकेतुसमुत्पन्नेस्या
 तदैश्वदेवाकर्मकथंभवेत्-पिउपसंवहंहोमंसगोत्रेणाकारयेत्तरति-पभुपराशखचन
 दिनत्रयेणानुस्मृतिब्राह्मणाप्रेतस्तनकेरतितस्मानोदकंविषयंनतुसपिउनिषयेदशा ॥ ८ ॥
 हशावमाशौचंसपिउषुविधीयतरतिमनुस्मरणात्तथाचवृहत्प्रातिपदशाहेनसपिउ ॥ ९ ॥

स्तुभुञ्जतिप्रेतस्तपे-त्रिरात्रेणसकुल्यास्तस्नाताःशुञ्जतिगोत्रिणारति-सद्रुपुरुषपयं
 तसपिउः। तद्रुचतुर्दशपयंतसकुल्याः। तद्वर्गोत्रजोत्पद्येते-अतएवमनः॥ ६ ॥ शाहंशा
 वमाशौचंसपिउषुविधीयते-जननेपेवमेवस्यान्निप्राणशुद्धिमिच्छंती। जन्मन्येकोदकांनंतु
 त्रिरात्ररुद्रिष्यते-शवस्यशोविशुञ्जतिअहभरकपपितइति। पनुचतुर्पदश
 रात्रंस्याषड्निशाः। पुसिपंचमे-षष्ठेचतुराहलपुद्भिः सप्तमेतुहरेवत्तितस्मसेतरंता
 दृगीतत्वाज्ञादराणीयअविगीतत्वेवामकपर्कागपश्चालंमनवत्त्रौकविदिष्टया
 त्रानुष्टेपे-सप्तम्येनवितीत्यंतरंदिमीतत्वासादसीतीया-अविगीतत्वेवामकपर्का
 नपश्चालंमनवत्त्रौकविदिष्टयाज्ञानुष्टेपेअस्वर्गलोकाविस्तिस्मसेनरंदिमीतत्वाती

तम
१०

१३३

新

त्वं तां चतुर्दशदिनादर्वागशु क्त्विं न विद्यत इति तद्गुह्यं न म मि प्रेत्सेति न विरोधः एतच्च यस्याः
 विंशतिदिनो मां प्रायशो ज्ञातव्यं वसेयः पस्याः पुनरति तत्त एपायं च दशदिनपथ्य एव रतो
 निर्गमस्तत्र त्रिरात्रमशु चित्त्वमस्त्वव त्रयोदशदिनाहर्ध्वं प्रागेव रतो दर्शने तु स्मृत्यर्थ
 सारे विशेष उक्तः अथोदशदिनाहर्ध्वं प्रागेव रतो वती नामेकादशदिनादर्वागशु क्त्विं नास्ति
 एकादशे दिने एकात्रक्षादशे क्षिरात्रं उर्ध्वं त्रिरात्रमिति रोगेण रतो निर्गमने तु प्रयोग पारि
 ज्ञाते विशेष उक्तः रोगेणाप्यज्ञः स्त्रीणां मन्यन्ते हि प्रवर्तते नाशु चित्त्वमवे तेन पत्मा
 धैकारिकं मते रोगेपि स्वकाले शुचिरेव तथा च अष्टाश्रंगः रोगजेवर्तमानेपि काले
 निर्गमितीकालजः तस्याकाले प्रमत्ता स्यात्तदप्यथा संकरो भवेदिति रजस्वलायाः स्तोत्रनि
 घेयश्च एतत्तः प्राप्तिविषयो न तु नैमिदिकादि विप्रफः नैमिदिकं राहूपरागादौ वां डाल

